

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Tredie Brev til en højvelbaaren Herre. 1743

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 233. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801115168/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

SELVPORTRÆT

det har været slaaet med. I dette Tilfælde har Filosofien Effekt, saa at jeg med Cicero kan sige: Lige som der findes mange Slags Modgift mod Slangegift, og lige som Udholdenhed og Flid hjælper mod Fattigdommens Ulykker og Skamfølelse og Blufærdighed mod Overdrivelser i det seksuelle, saaledes har vi som Gave fra Forsynet faaet Filosofien til Hjælp mod Smertens Stik. Det er en Mand nok at hindre Ondet i at faa Magt igen naar det er svækket; men man maa overlade det til Kvinderne at lade sig slaa ud af Sorg. Det er dette Digteren mener naar han siger:

Gaar Verden dig imod, saa band!
At hyle og at græde,
det passer ikke for en Mand.
Lad Kvinder Øjne væde!

I de foregaaende Breve har jeg aabent fortalt om mine aandelige Skavanker. Nogle af dem har Tiden nu faaet Bugt med; men til Gengæld er der stødt nye til med Alderen. Tiderne ændres og vi med dem; ofte dukker der en ny Skavank op naar man faar Has paa en gammel. Men stort set er jeg baade i Fortrin og Fejl den samme som jeg altid har været.

Jeg har sagt at jeg før var fuld af Gaapaamod, men nu er blevet ængstelig paa Grund af min Alder. Der er dog blevet nogle Rester tilbage af mit gamle Mod, og af og til viser de sig. Jeg forsvarer mig stadig tappert imod mine Fjenders Angreb. Jeg er kun bange for de hellige, som udfordrer mig mens de holder Troen op for sig som et Skjold. Bare jeg ser dem smider jeg skælvende Vaabnene fra mig og flygter hundeanst. Jeg ved af Erfaring hvor frygtelig de himmelske Hærskarers Vrede er, hvor vedholdende deres Had er, og hvor stort et Held de altid har i Krig.

Med Teologer jeg kun nødig diskuterer,
og falder én mig an, jeg angst kapitulerer.